

សាលាឧទ្ធរណ៍

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

គោលនយោបាយប្រជាព្រម្រៀង

សំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌ

លេខៈ៤៤៨/០៤-៨-២០០៩

សាលដីកា

លេខៈ២៨(ច)/២៦-០២-២០១០

សាលាឧទ្ធរណ៍ភ្នំពេញ

បង្កើតឡើងតាមច្បាប់ស្តីពីការចាត់តាំង និង សកម្មភាពរបស់សាលាជម្រះក្តី ដែលប្រកាសឱ្យ
ប្រើតាមក្រឹត្យលេខៈ០៦ក្រ ចុះថ្ងៃទី០៨-០២-១៩៩៣ បានបើកសវនាការជាសាធារណៈនៅ
សាលាឧទ្ធរណ៍ នាថ្ងៃទី១២-២-២០១០ និង ប្រកាសជាសាធារណៈនៅថ្ងៃទី២៦-០២-២០១០ ដែលមាន
សមាសភាពដូចតទៅ :

សមាសភាពក្រុមប្រឹក្សា

- លោក [REDACTED] ជាប្រធាន
- លោក [REDACTED] ចៅក្រមប្រឹក្សា
- លោក [REDACTED] ចៅក្រមប្រឹក្សា

តំណាងមហាឃុំការ

- លោក [REDACTED] ជាព្រះរាជអាជ្ញា

ក្រុមប្រឹក្សាសវនាការ

- លោក [REDACTED]

ដើម្បីជំនុំជម្រះលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍នៃរឿងព្រហ្មទណ្ឌលេខៈ៤៤៨ ចុះថ្ងៃទី០៤-៨-២០០៩ រវាង :

១-ជនជាប់ចោទឈ្មោះ [REDACTED] សុភី ហៅ គ្រួន ភេទស្រី អាយុ៤៣ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរ កើតនៅស្រុកកៀនស្វាយ
ខេត្តកណ្តាល ទីលំនៅសព្វថ្ងៃភូមិដើម [REDACTED] រាជធានីភ្នំពេញ ឪពុកឈ្មោះ
[REDACTED] (ស) ម្តាយឈ្មោះ [REDACTED] (ស) ប្តីឈ្មោះ [REDACTED] (ស) មានកូន០៥នាក់ ទោសពីមុនគ្មាន ។ ចាប់ខ្លួនថ្ងៃទី
១៣-១២-២០០៥ ឃុំខ្លួនថ្ងៃទី១៤-១២-២០០៥ ម១ ។

២-ជនជាប់ចោទឈ្មោះ [REDACTED] យ៉ាគុយ ភេទប្រុស អាយុ៤៦ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរ កើតនៅភូមិព្រែកពិស ឃុំជ្រែក
ស្រុក កំពង់ត្រឡាច ខេត្តកំពង់ឆ្នាំង ទីលំនៅសព្វថ្ងៃ [REDACTED] ខេត្តកំពង់ឆ្នាំង
ឪពុកឈ្មោះ [REDACTED] (វ) ម្តាយឈ្មោះ [REDACTED] (វ) ប្រពន្ធឈ្មោះ [REDACTED] មានកូន០២នាក់ ទោសពីមុនគ្មាន ។ (នៅក្រៅឃុំ
ចណ្តោះអាសន្ន) ។

៣-ជនជាប់ចោទឈ្មោះ [REDACTED] មន្ត ភេទស្រី អាយុ៤៨ឆ្នាំ ទីលំនៅសព្វថ្ងៃភូមិ ឃុំជ្រែក ស្រុកសំពៅ
មាស ខេត្តពោធិ៍សាត់ មានដឹកចាប់ខ្លួនលេខៈ៧៥០ ចុះថ្ងៃទី១៤-១២-២០០៦ ។

ផ្លូវសម្រេចសុំធានាស សាលាឧទ្ធរណ៍-មហាផ្សារ (លំដាប់ចុះប្រមាណរវាង ក្នុងបរិវេណក្រសួងយុត្តិធម៌)

មេធាវីការពារលោក **បន្ទា**

ត្រូវបានបិទដំបូងមនុស្ស ប្រព្រឹត្តនៅរាជធានីភ្នំពេញ កាលពីថ្ងៃទី០៧-៩-២០០៣ បទល្មើសដែលមាន ចែងឱ្យផ្តន្ទាទោសតាមមាត្រា៣ នៃច្បាប់ស្តីពីការបង្ក្រាបអំពើព្រហ្មទណ្ឌ, លក់ដូរមនុស្ស និង ធ្វើអាជីវកម្មលើ មនុស្ស ។

-ជនរងគ្រោះឈ្មោះ **សំអេង** ភេទស្រី អាយុ១៨ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរ មុខរបរកម្មករកាត់ដេរ កើតនៅភូមិ **ទីលំនៅសព្វថ្ងៃផ្ទះលេខ២៧ ផ្លូវ៣៦៩ សង្កាត់ច្បារ អំពៅ ខណ្ឌមានជ័យ រាជធានីភ្នំពេញ ឪពុកឈ្មោះ **(ស)** ម្តាយឈ្មោះ **រ)** នៅលើ ទោសពី មុនគ្មាន ។**

-ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីឈ្មោះ **សំអេង** (ម្តាយជនរងគ្រោះ)

តាមពាក្យបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ចុះថ្ងៃទី១២-៤-២០០៧ របស់ឈ្មោះ **សុភី** ប្តីឧទ្ធរណ៍និងសាលក្រម ព្រហ្មទណ្ឌលេខៈ៣៣(ច) ចុះថ្ងៃទី១៣-៣-២០០៧ របស់សាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ ត្រង់ចំណុចសាលក្រម ទាំងមូល ។

ឯកសារសុំឧទ្ធរណ៍

កាលពីយប់ថ្ងៃទី០៧-៩-២០០៣ វេលាម៉ោងមិនចាំនៅខណ្ឌមានជ័យ ក្រុងភ្នំពេញ មានករណីជួញដូរ មនុស្សធ្វើជាស្រីពេស្យាមួយកើតឡើង ដែលប្រព្រឹត្តដោយឈ្មោះ **សុភី** ហៅ **ភ្លេង** ភេទស្រី អាយុ៤៣ឆ្នាំ បានលួងលោមជនរងគ្រោះឈ្មោះ **សំអេង** ភេទស្រី អាយុ១៨ឆ្នាំ ដោយសន្យារកការងារឱ្យធ្វើ ហើយមាន ប្រាក់ខែច្រើន ពេលនោះជនរងគ្រោះក៏យល់ព្រមទៅតាមឈ្មោះ **សុភី** ដោយជិះឡានតាក់ស៊ី(ដប់ពីរកៅអី) ទៅខេត្តពោធិសាត់ រួចក៏បាននាំយកជនរងគ្រោះទៅលក់ឱ្យចៅកែផ្ទះសំណាក់យីហោរស្ទីព្រះចន្ទ ឈ្មោះ **បន្ទា** ភេទស្រី អាយុ៤៨ឆ្នាំ ហើយបានចាប់បង្ខំឱ្យជនរងគ្រោះឈ្មោះ **សំអេង** ដេកជាមួយឈ្មោះ **យ៉ាភូម** ភេទប្រុស អាយុ៤៤ឆ្នាំ ។

-តាមចម្លើយជនជាប់ចោទឈ្មោះ **សុភី** ហៅ **ភ្លេង** ថា: ខ្លួនស្គាល់ជនរងគ្រោះព្រោះនៅផ្ទះជិតគ្នា នៅថ្ងៃកើតហេតុជនរងគ្រោះបានមកដេកនៅផ្ទះខ្លួនមួយយប់ ព្រោះខឹងម្តាយវា ហើយខ្លួនណែនាំឱ្យជនរងគ្រោះ ទៅផ្ទះវិញទៀតផង ។ ខ្លួនមិនស្គាល់ឈ្មោះ **បន្ទា** ទេ ហើយក៏មិនដែលទៅខេត្តពោធិសាត់ដែរ ។ ខ្លួនមិន ដែលបានលួងលោមជនរងគ្រោះ យកទៅលក់ឱ្យចៅកែនៅខេត្តពោធិសាត់ទេ ខ្លួនមិនដឹងរឿងអ្វីទេ ខ្លួនគ្មានភស្តុតាង មកសំអាងក្នុងរឿងនេះទេ ហើយក៏គ្មានសាក្សីមកបញ្ជាក់ដែរ ។

-តាមចម្លើយឈ្មោះ **យ៉ាភូម** បានឆ្លើយថា: ខ្លួនបានទៅលេងនៅផ្ទះសំណាក់រស្ទីព្រះចន្ទ នៅខេត្ត ពោធិសាត់ ដែលមានបើកខាវាអូខេមានស្រីៗជាច្រើន ប្រហែលជា៣០នាក់ បើរឿងនៅទីនោះ ហាងនោះនៅទី រួមខេត្តពោធិសាត់ ។ នៅពេលនោះខ្លួនបានរួមភេទជាមួយស្រីម្នាក់ដោយគ្មានការបង្ខំតបង្ខំទេ ក្នុងតំលៃ២០០០០៥

រៀល(ពីរម៉ឺនរៀល) ។ នៅពេលដែកអេរនៅផ្ទះសំណាក់នៅខេត្តពោធិសាត់នោះ គឺខ្លួនជាអ្នកជូនសមត្ថកិច្ច និង អង្គការសិទ្ធិមនុស្ស ទៅសង្រ្គោះបាននារីម្នាក់ឈ្មោះ **សំអេង** ខៀវតង ។

-តាមចម្លើយជំនរងគ្រោះឈ្មោះ **សំអេង** បានឆ្លើយថា: ខ្លួនស្គាល់ឈ្មោះ **សុភី** ហៅ **ក្មេង** ព្រោះនៅផ្ទះជិតគ្នា ឈ្មោះនេះបានមកទាក់ទងខ្លួនថាជួយរកការងារឱ្យធ្វើ ការងារនោះស្រួលៗទេតែបានលុយច្រើន ។ ឈ្មោះ **ក្មេង** បានមកលួងលោមខ្លួននៅកន្លែងលក់បង្កែម ខ្លួនមិនដែលដេកនៅផ្ទះឈ្មោះ **សុភី** ហៅ **ក្មេង** ទេ ហើយឈ្មោះនេះបាននាំខ្លួនជិះឡាននៅផ្សារថ្មី ទៅខេត្តពោធិសាត់ ដោយយកខ្លួនទៅធ្វើការនៅផ្ទះសំណាក់ រស្មី ព្រះច័ន្ទ ។ ពេលចេញដំណើរពីភ្នំពេញនៅវេលាព្រឹក ពេលទៅដល់ពោធិសាត់ប្រហែលរយៈពេល០៣ខែ ខ្លួនមិន ស្គាល់ថែកែហាងទេ មិនស្គាល់ភិនភាគច្បាស់លាស់ទេ ថែកែនោះរាងឆាត់ទាប សម្បុរស ផ្ទះថែកែសង់ពីថ្ម គេឱ្យ ខ្លួននៅក្នុងបន្ទប់ដោយចាក់សោរជាប់ ។ ពេលដែលខ្លួនដេកជាមួយឈ្មោះ **យ៉ាភូម** នោះ ខ្លួនបានសុំទូរស័ព្ទ គាត់ហៅទៅអ្នកគ្រូរបស់ខ្លួន ដែលធ្លាប់បង្រៀនខ្លួននៅអង្គការចំនួនប្រហែលជា៣ដង ដោយខ្លួនបាននិយាយដំណើរ រឿងឱ្យអ្នកគ្រូស្តាប់ ហើយក្រោយមកក៏មានអង្គការរួមជាមួយសមត្ថកិច្ច បានមករំដោះខ្លួនពីកន្លែងផ្ទះសំណាក់ រស្មីព្រះច័ន្ទ ។

បានឃើញសាលក្រមព្រហ្មទណ្ឌលេខៈ៣៣(ច) ចុះថ្ងៃទី១៣-៣-២០០៧ របស់សាលាដំបូងរាជធានី ភ្នំពេញ មានខ្លឹមសារដូចតទៅ :

១-ឱ្យឈ្មោះ **យ៉ាភូម** ភេទប្រុស អាយុ៤៤ឆ្នាំ រួចផុតពីបទចោទពីបទៈជួញដូរមនុស្ស ប្រព្រឹត្តនៅ ក្រុងភ្នំពេញ កាលពីថ្ងៃទី០៧-៩-២០០៣ បទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌដែលមានចែង និង ផ្ដន្ទាទោសតាមមាត្រា៣ នៃ ច្បាប់ស្តីពីការបង្ក្រាបអំពើពង្រត់ និង លក់ជួរមនុស្ស និង អំពើធ្វើអាជីវកម្មលើមនុស្ស ។

២-ផ្ដន្ទាទោសឈ្មោះ **សុភី** ហៅ **ក្មេង** ភេទស្រី អាយុ៤៣ឆ្នាំ ដាក់ពន្ធនាគារកំណត់១២ឆ្នាំ(ដប់ពីរឆ្នាំ) គិតពីថ្ងៃចាប់ខ្លួន១៤-១២-២០០៥ ពីបទៈជួញដូរមនុស្ស ប្រព្រឹត្តនៅក្រុងភ្នំពេញ កាលពីថ្ងៃទី០៧-៩-២០០៣ បទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌដែលមានចែង និង ផ្ដន្ទាទោសតាមបញ្ញត្តិមាត្រា៣ នៃច្បាប់ស្តីពីការបង្ក្រាបអំពើពង្រត់ និង លក់ជួរមនុស្ស និង ធ្វើអាជីវកម្មលើមនុស្ស ។

៣-ផ្ដន្ទាទោសឈ្មោះ **ចន្ទា** ភេទស្រី អាយុ៤៨ឆ្នាំ ដាក់ពន្ធនាគារកំណត់១២ឆ្នាំ(ដប់ពីរឆ្នាំ) គិតពី ថ្ងៃចាប់ខ្លួនបាន ពីបទៈជួញដូរមនុស្ស ប្រព្រឹត្តនៅក្រុងភ្នំពេញ កាលពីថ្ងៃទី០៧-៩-២០០៣ តាមមាត្រា៣ នៃច្បាប់ ស្តីពីការបង្ក្រាបអំពើពង្រត់ និង លក់ជួរមនុស្ស និង ធ្វើអាជីវកម្មលើមនុស្ស ។

៤-បង្គាប់ឱ្យឈ្មោះ **សុភី** និងឈ្មោះ **ចន្ទា** រួមគ្នាសងសំណងជូនដល់ការខូចខាត និង ជម្ងឺ ចិត្តទៅឱ្យដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីឈ្មោះ **សំអេង** ចំនួន១០០០ដុល្លារអាមេរិក(មួយពាន់ដុល្លារអាមេរិក) ។ ក្នុងករណីរងរូសពុំព្រមសង ត្រូវដាក់គុកបង្ខំដល់រូបកាយដើម្បីទារប្រាក់ធនទណ្ឌនេះ តាមមាត្រា៦ និង ៧ នៃច្បាប់ ស្តីពីការដាក់គុកបង្ខំដល់រូបកាយ ក្នុងរឿងព្រហ្មទណ្ឌ ។

១៧៦

៣-សាលក្រមនេះជំនុំជម្រះ និង ប្រកាសជាសាធារណៈ ចំពោះមុខជនជាប់ចោទឈ្មោះ **យ៉ាតុច**
ឈ្មោះ **សុតិ ហៅ ឆ្មេង** មេធាវីការពារជនជាប់ចោទ និង ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី កំបាំងមុខជនជាប់ចោទ
ឈ្មោះ **ចន្ទា** បើកផ្លូវប្តឹងទាស់ និង ប្តឹងឧទ្ធរណ៍ក្នុងកំណត់ច្បាប់ ។

បានឃើញរបាយការណ៍រឿង ចុះថ្ងៃទី១៤-១០-២០០៩ របស់ចៅក្រមរបាយការណ៍សាលាឧទ្ធរណ៍ ។

បានឃើញសេចក្តីសន្និដ្ឋាន ចុះថ្ងៃទី២១-១២-២០០៩ របស់ព្រះរាជអាជ្ញាសាលាឧទ្ធរណ៍ ។

ទារពលសវនាការ

-ជនជាប់ចោទឈ្មោះ **សុតិ** (អវត្តមាន)

-មេធាវីការពារជនជាប់ចោទ ឈ្មោះ **ចន្ទា** (វត្តមាន)

-ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីឈ្មោះ **សំអាង** (អវត្តមាន)

ប្រធានក្រុមប្រឹក្សាសួរយោបល់តំណាងមហាអយ្យការ

តំណាងមហាអយ្យការ និង មេធាវីការពារជនជាប់ចោទ សុំឱ្យលើករឿងមកជំរះកំបាំងមុខ ។

-ប្រធានក្រុមប្រឹក្សាធ្វើសេចក្តីសង្ខេបរឿង

-តំណាងមហាអយ្យការសន្និដ្ឋានថាៈ សុំឱ្យតំកល់សេចក្តីសំរេច នៃសាលក្រមព្រហ្មទណ្ឌលេខៈ៣៣(ច)
ចុះថ្ងៃទី១៣-៣-២០០៧ របស់សាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញដែល និង សុំឱ្យកែតម្រូវមាត្រាច្បាប់ឱ្យបានត្រឹមត្រូវ ។

-មេធាវីការពារជនជាប់ចោទសន្និដ្ឋានថាៈ ការចោទប្រកាន់កូនក្តីខ្លួនឃើញថាត្រឹមត្រូវហើយ តែសុំឱ្យ
សាលាឧទ្ធរណ៍ជួយបន្តបន្ថយទោស ដល់កូនក្តីខ្លួនផង ។

- ក្រោយពីបានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់តំណាងមហាអយ្យការ
- ក្រោយពីបានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់មេធាវីការពារជនជាប់ចោទ
- ក្រោយពីបានពិនិត្យលើឯកសារដែលពាក់ព័ន្ធ
- ក្រោយពីបានពិចារណាត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ហើយ

សាលាឧទ្ធរណ៍

១-យល់ឃើញថាៈ ពាក្យបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ចុះថ្ងៃទី១២-០៤-២០០៧ របស់ឈ្មោះ **សុតិ** ធ្វើឡើង
តាមកំណត់ច្បាប់ សាលាឧទ្ធរណ៍ទទួលជំនុំជម្រះបានយោងតាមបញ្ញត្តិមាត្រា៣៨២ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ ។

២-យល់ឃើញថាៈ តាមការបំភ្លឺរបស់ជនរងគ្រោះឈ្មោះ **សំអាង** បានបញ្ជាក់ឱ្យឃើញថា
ជនជាប់ចោទឈ្មោះ **សុតិ** បានលួងលោមជនរងគ្រោះ ដោយបានប្រាប់ជនរងគ្រោះថា ខ្លួនជួយរកការងារឱ្យ
ធ្វើដោយទទួលបានប្រាក់ខែច្រើន ហើយជនជាប់ចោទក៏បាននាំជនរងគ្រោះទៅលក់ឱ្យម្ចាស់ផ្ទះសំណាក់ រស្មីព្រះច័ន្ទ
នៅឯខេត្តពោធិសាត់ ហើយម្ចាស់ផ្ទះសំណាក់នេះបានចង្អាតជនរងគ្រោះ ទុកឱ្យបំរើសេវាផ្លូវភេទជាមួយភ្ញៀវ អស់

រយៈពេលជាងបីខែ ទើបជនរងគ្រោះបានខ្ចីទូរស័ព្ទភ្លៀវឈ្មោះ **[REDACTED]** សុភ័ណ្ណ ទូរស័ព្ទមកអ្នកត្រូវរបស់ខ្លួន ទើប
អ្នកគ្រូបានប្តឹងសមត្ថកិច្ចចុះទៅវិដេរដនរងគ្រោះ ពីផ្ទះសំណាក់រស្មីព្រះច័ន្ទបានតែម្តង ។

៣-យល់ឃើញថា៖ មានភស្តុតាង និង ពិរុទ្ធភាពគ្រប់គ្រាន់លើឈ្មោះ **[REDACTED]** សុភ័ណ្ណ ពីចម្លងដូរមនុស្ស
ប្រព្រឹត្តនៅក្រុងភ្នំពេញ កាលពីថ្ងៃទី០៧-៩-២០០៣ បទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌដែលមានចែង ឱ្យផ្តន្ទាទោសតាមមាត្រា
៣ នៃច្បាប់ស្តីពីការបង្ក្រាបអំពើពង្រត់ និង លក់ដូរមនុស្ស និង ធ្វើអាជីវកម្មលើមនុស្ស ។

៤-យល់ឃើញថា៖ រឿងក្តីនេះសាលាដំបូងក្រុងភ្នំពេញ បានធ្វើការអង្កេត និង លើកយកភស្តុតាង មក
សំអាងជូនសព្វគ្រប់ហើយ សាលាឧទ្ធរណ៍ឯកភាពលើសំអាងហេតុនេះ ដូចនេះសាលាឧទ្ធរណ៍ពុំចាំបាច់លើកយក
សំអាងហេតុដែលនេះ មកបញ្ជាក់ជាថ្មីទៀតទេ ។

៥-យល់ឃើញថា៖ សាលក្រមព្រហ្មទណ្ឌលេខៈ៣៣(ច) ចុះថ្ងៃទី១៣-៣-២០០៧ របស់សាលាដំបូង
ក្រុងភ្នំពេញ ដែលសំរេចសេចក្តីមកនេះ មានលក្ខណៈត្រឹមត្រូវហើយ គប្បីតំកល់ទុកជាបានការដដែល ។

ហេតុដូច្នេះចំណុចសេចក្តី

១-ទទួលពាក្យបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ចុះថ្ងៃទី១២-៤-២០០៧ របស់ឈ្មោះ **[REDACTED]** សុភ័ណ្ណ ទុកជាត្រឹមត្រូវតាម
ទម្រង់ច្បាប់ តែបដិសេធចោល ដោយទាស់នឹងគតិច្បាប់ ។

២-តំកល់សាលក្រមព្រហ្មទណ្ឌលេខៈ៣៣(ច) ចុះថ្ងៃទី១៣-៣-២០០៧ របស់សាលាដំបូងរាជធានី
ភ្នំពេញ ទុកជាបានការដដែល ។

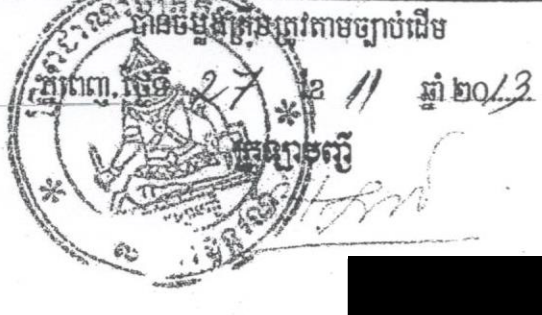
៣-សំរេចឃុំខ្លួនជនជាប់ចោទឈ្មោះ **[REDACTED]** សុភ័ណ្ណ ហៅ **ក្មេង** នេះជាបន្ត ។

៤-សាលដីកានេះជំនុំជម្រះ និង ប្រកាសជាសាធារណៈ ចំពោះមុខមេធាវីការពារជនជាប់ចោទ កំពុងមុខ
ជនជាប់ចោទ បើកផ្លូវប្តឹងតវ៉ា តាមកំណត់ច្បាប់ ។

សាលដីកានេះចូលជាស្ថាពរ និង មានអានុភាពអនុវត្តទៅលើឈ្មោះ **[REDACTED]** សុភ័ណ្ណ ហៅ **ក្មេង**
ដែលប្តឹងឧទ្ធរណ៍ប៉ុណ្ណោះ ។

សេចក្តីនេះ ព្រះមហាក្សត្រនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រង់ត្រាស់បង្គាប់ឧបសគ្គនៃ
ការអនុវត្តដោយបង្ខំ ឱ្យសំរេចតាមសាលដីកាស្ថាពរនេះ និង ឱ្យរដ្ឋាភិបាលសាធារណៈ ជួយ
អនុវត្តសាលដីកានេះ បើមានសំណូនពរត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ ។

ក្រឡាបញ្ជី ចៅក្រមប្រឹក្សា ប្រធានក្រុមប្រឹក្សាជំនុំជម្រះ
ហត្ថលេខា **[REDACTED]** ហត្ថលេខា **[REDACTED]** ហត្ថលេខា **[REDACTED]**

១៩៩